

Dr hab. Tadeusz Stanisławski, prof. UZ
Katedra Prawa Administracyjnego i Finansowego
WPiA Uniwersytetu Zielonogórskiego

Zielona Góra, 10 lutego 2020r.

**Recenzja osiągnięć naukowych dr. Pawła Romaniuka w postępowaniu
o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie
prawa**

Recenzja niniejsza zostaje przedłożona na podstawie powołania niżej podpisanego przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, w dniu 8 października 2019 r., pismem Nr BCK-I-L-7947/19, do roli recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr. Pawła Romaniuka.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Praca dr. Pawła Romaniuka pt. „Administracyjnoprawne uwarunkowania zarządzania humanistycznego w jednostkach samorządu terytorialnego” została poświęcona niezwykle istotnemu i aktualnemu zagadnieniu dotyczącemu wykorzystywania nowoczesnych koncepcji zarządzania w strukturach administracji publicznej. Co ważne, problematyka ta została ujęta z perspektywy nauki prawa administracyjnego i przy wykorzystaniu właściwych tej dyscyplinie naukowej metod badawczych. Zainteresowanie przedstawicieli nauki prawa administracyjnego zagadnieniami organizacji i zarządzania w strukturach administracji publicznej należy do wartościowej tradycji reprezentowanej w doktrynie prawa administracyjnego, recenzowane opracowanie wpisuje się w ten kierunek badań. Dotyczy on w szczególności

UNIwersytet WARMIŃSKO-MAZURSKI
w Olsztynie

SEKRETARIAT WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI

Wpłynęło dnia 19.02.2020

Nr 1811-22.G.6375.2020 Zar.

1

zagadnień ustrojowego prawa administracyjnego, materialnego prawa administracyjnego oraz ich części składowych w tym przypadku związanych z organizacją i zadaniami samorządu terytorialnego. Jest to istotne również ze względu na rozwój kariery naukowej Habilitanta oraz zachodzące ostatnio w Polsce zmiany w klasyfikacji dyscyplin naukowych dotyczących nauk prawnych oraz administracji.

Poprawnie skonstruowany został również tytuł rozprawy, zwracający uwagę na trzy obszary warunkujące prowadzone rozważania: - uwarunkowania administracyjnoprawne, - zarządzanie humanistyczne, - ograniczenie zakresu badań do jednostek samorządu terytorialnego.

Jak napisał we wstępie do pracy Autor: „Głównym celem teoretycznym pracy jest identyfikacja najważniejszych dylematów, których rozstrzygnięcie ma zasadnicze znaczenie dla aktywniejszego zastosowania nauki zarządzania humanistycznego w doktrynie prawa administracyjnego, opierając się na założeniu, że pracownicy jednostki samorządu terytorialnego są najważniejszym jej kapitałem”. Następnie właściwie dostosował do tego zamierzenia tezy szczegółowe. Uznał w dalszej kolejności, iż analiza i szukanie odpowiedzi na wspomniane tezy szczegółowe zależy od koncentracji pracy na trzech zagadnieniach, które syntetycznie można ująć w pytaniach: czym jest administracja publiczna, czym jest zarządzanie publiczne oraz na czym polega fenomen zarządzania humanistycznego, zaimplementowanego do doktryny prawa administracyjnego oraz rozwoju administracji publicznej?

W tym momencie pojawia się pytanie, czy nie są to założenia ustanawiające zbyt szeroki „zapas” prezentowanych rozważań. Konkretnie, czy nie jest zbyt dalekim i koniecznym „rozbiegiem” prezentowanie instytucji administracji publicznej, a następnie zarządzania publicznego, aby wreszcie przejść do *meritum* rozważań na temat zarządzania humanistycznego w jednostkach samorządu terytorialnego? Ma to następnie swoje odbicie w konstrukcji pracy, o czym w dalszej części recenzji.

Docenić należy również metodologiczną część wstępu. Zawsze z uznaniem wypada zauważyć ten etap uporządkowanego namysłu na sposobem przeprowadzenia wyводу naukowego oraz prezentacji jego wyników. Ułatwia to również pozycjonowanie pracy wśród dyscyplin naukowych, co zwłaszcza w pracach z szeroko pojętego prawa administracyjnego przysparza nieraz recenzentom nieco kłopotów. W tym wypadku przedstawiono dość szczegółową i właściwą metodologię badań. Może tylko nieco razić konsekwentnie stosowany czas przeszły w tej części było nie było wstępu do rozprawy...

Praca jest podzielona na pięć rozdziałów merytorycznych.

Rozdział pierwszy: Zarządzanie w sektorze publicznym – uwarunkowania faktyczne i prawne.

Rozdział drugi: Prawne aspekty funkcjonowania administracji publicznej z wyszczególnieniem jednostek samorządu terytorialnego.

Rozdział trzeci: Pojęcie i konstrukcja zarządzania humanistycznego w administracji publicznej.

Rozdział czwarty: Kształtowanie zarządzania humanistycznego w aspekcie zarządzania zasobami ludzkimi w jednostkach samorządu terytorialnego.

Rozdział piąty: Polityka administracyjna w świetle zarządzania zasobami ludzkimi w administracji samorządowej.

Nasuwa się w tym momencie powtórnie wrażenie, iż praca bez uszczerbku dla jej koncepcji metodologicznej mogłaby się zaczynać od rozdziału trzeciego. Oczywiście w dwóch pierwszych częściach prezentowane są treści istotne dla dalszych rozważań, jednakże w ich tytułach oraz tytułach mniejszych jednostek redakcyjnych brak jest bezpośrednich odniesień do tematu rozprawy. Należałoby rozważyć ograniczenie do faktycznie jednego rozdziału wprowadzającego w treść rozprawy.

Dalsza sekwencja rozdziałów nie budzi większych zastrzeżeń. Zdarzają się co prawda podrozdziały np. „Refleksje nad zarządzaniem humanistycznym” – których tytuł sugeruje namysł nad zagadnieniem wiodącym dla rozprawy, ale już pierwsze zdanie mówi, iż traktuje o analizie wyników współczesnych badań tej instytucji...

Analiza treści rozprawy prowadzi do wniosku, iż Autor pokusił się o zaproponowanie modelu zarządzania humanistycznego w samorządzie terytorialnym. Jest to twórcze i ciekawe ujęcie. Zawsze należy doceniać odważne postawienie nowatorskiej tezy nawet, gdyby była ona tylko impulsem i początkiem dyskusji środowiska naukowego o zupełnie nieprzewidywalnym często finale. Korzystnym byłoby wyraźniejsze uwypuklenie go w konstrukcji rozprawy. Praca jest interdyscyplinarna i dobrze wpisuje się w nowe trendy w nauce administracji i prawie administracyjnym.

Bibliografia opracowania obejmuje 565 pozycji literatury naukowej z zakresu nauki prawa administracyjnego (w szczególności ustrojowego prawa administracyjnego i prawa samorządu terytorialnego), nauki administracji oraz teorii organizacji i zarządzania. Szeroki zakres przywołanej literatury wraz z efektywnym jej wykorzystaniem w treści jest niewątpliwą wartością recenzowanej monografii.

Zgromadzona i wykorzystana literatura naukowa wskazuje na dobrą znajomość doktryny prawa administracyjnego oraz nauki administracji i nauk o zarządzaniu. Zwracają uwagę liczne opracowania obcojęzyczne.

W końcowych wykazach wskazano również akty prawne (37 pozycji), orzecznictwo sądowe (12 pozycji), inne źródła (5 pozycji).

Podsumowując tę część recenzji należy stwierdzić, iż rozprawa dr. Pawła Romaniuka jest dziełem naukowym, oryginalnym, twórczym i źródłowym. Jest napisana dobrym językiem i starannie opracowana oraz wydana w wydawnictwie uniwersyteckim Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Tym samym niewątpliwie stanowi ona „osiągnięcie naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej”, w rozumieniu art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, Dz. U. z 2014, poz. 1852.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Działalność naukowa Habilitanta po uzyskaniu stopnia naukowego doktora zaowocowała 86 publikacjami.

Koncentrują się one wokół zagadnień:

- prawa samorządu terytorialnego;
- elektronicznej administracji publicznej;
- administracyjnoprawnego charakteru uwarunkowań ładu przestrzennego w gminie;
- historii myśli administracyjnej i rozwoju nauki prawa administracyjnego;
- etyki urzędniczej i funkcjonowania szkolnictwa wyższego;
- kontroli administracji publicznej;
- bezpieczeństwa informacji i bezpieczeństwa funkcjonowania administracji publicznej i wreszcie:

- nauki administracji i szeroko rozumianego prawa administracyjnego ustrojowego.

Tak zarysowane spectrum badawcze wykazuje się wymaganą spójnością tematyczną. Jednocześnie jest na tyle szerokie, iż zapewnia niezbędną u naukowca erudycję pozwalającą na szerokie oraz kompetentne spojrzenie na badaną tematykę.

Artykuły i rozdziały w monografiach są publikowane w renomowanych (obecnie - wysoko punktowanych) wydawnictwach po przejściu procedury recenzyjnej. Również w tym miejscu zwracają uwagę w sposób jednoznacznie pozytywny publikacje angielskojęzyczne (24) publikowane w Polsce - 19 (głównie w wydawnictwach Uniwersytetu Jagiellońskiego) oraz opublikowane w wydawnictwach zagranicznych (5). Wszystkie są też opracowaniami samodzielnymi (bez współautorstwa).

W latach 2001-2018 Habilitant brał czynny udział w ponad 60 (!) konferencjach naukowych i popularno-naukowych, wygłaszając referaty oraz biorąc udział w dyskusjach.

W dorobku prezentowanym do recenzji widoczna jest też aktywność międzynarodowa dr. Pawła Romaniuka. Kontakty międzyuniwersyteckie, uczestnictwo w programach finansowanych ze środków Unii Europejskiej, kontakty z zagranicznymi wydawnictwami oraz ośrodkami naukowymi są dobrym prognostykiem na przyszłość.

Świadczy to o stałej i aktywnej obecności Habilitanta w środowisku naukowym szeroko pojętego prawa administracyjnego. Jest osobą rozpoznawalną i zajmującą stanowisko w toczącym się dyskursie naukowym. Stanowisko to jest owocem prowadzonych i publikowanych badań naukowych. Niewątpliwie predestynuje Go do uzyskania statusu samodzielnego pracownika nauki.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Dorobek dydaktyczny dr. Pawła Romaniuka jest obszerny i mieszczący się w dyscyplinie nauk prawnych. Kwalifikacje dydaktyczne są przedmiotem stałego doskonalenia. Skutki tego procesu poddawane są systematycznie i z dużymi sukcesami zewnętrznym i zróżnicowanym procedurom ewaluacyjnym.

Bierze udział w monitorowaniu procesu kształcenia, współorganizuje wydarzenia naukowe, koordynuje współpracę ze studentami.

Jest za to wielokrotnie nagradzany.

Konkluzja

Monografia „Administracyjnoprawne uwarunkowania zarządzania humanistycznego w jednostkach samorządu terytorialnego” oraz pozostały dorobek naukowo-badawczy, popularyzatorski oraz dydaktyczny pozwala jednoznacznie stwierdzić posiadanie przez dr. Pawła Romaniuka kwalifikacji do samodzielnej pracy naukowo-badawczej oraz spełnienie przez Niego wymogów określonych w art. 16 Ustawy o stopniach i tytule naukowym do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Z prawdziwą satysfakcją zatem pozwalam sobie wnioskować do Komisji Habilitacyjnej o podjęcie pozytywnej uchwały w przedmiocie zarekomendowania Radzie Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie nadania Habilitantowi stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie nauk prawnych w zakresie prawa.

Grzegorz Stanisławski